

انسانیت

نوشته نورالله «نورمن» گبای

ویراستار: پیمان اخلاقی

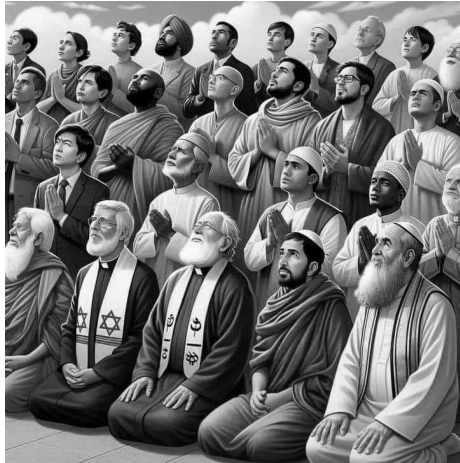
Please find the English translation of this essay below on page 4.

در آستانه نود و پنج سالگی متأسفانه دچار بیماری پارکینسون شدم و این روزها در نتیجه این بیماری، نه می توانم راه بروم و نه بنویسم. متأسفانه هم در این زمان همسر گرامی خود، محبوبه خانم را که به راستی محبوب همگان بود، از دست دادم.

شبهای هجر را گذراندم و زنده ایم ما را به سخت- جانی خود این گمان نبود

با این حال بر این باورم که آدمی در هر حال و وضعیتی، باید سهم خود را هر چه هست در بیان افکار خود ادا کند. هم از این رو و از شدت علاقه به نوشتن، چندی است مطالب خود را ضبط می کنم و با کمک دوستان آنها را تنظیم و ترجمه می کنم و از راه وبسایت «بابانوری» www.BabaNouri.com ، مجله وزین پیام نیویورک و ایمیل با دوستان در میان می گذارم. دوست دارم این نکته را تذکر بدهم که دوستان، نوشتن hobby یا تفریح خوب و بسیار ارزنده ای است. از نوشتن نترسید. همینطور که صحبت می کنید، بنویسید. به نظر من نوشتن بهترین hobby همه عمر انسان است، چه در جوانی یا پیری.

اما پردازیم به اصل موضوع. با توجه به اخبار روز و دیدن وحشیگری هایی که حتی حیوان نسبت به همنوع خود روا نمی دارد، انسان از انسان بودن خودش خجالت می کشد. اگر انسان بودن به این نحو است، انسان بودن افتخاری نیست. بهتر است این انسان- نماها را نه «اشرف مخلوقات» بلکه «احقر مخلوقات» و پست ترین موجودات نامید. هزاران سال پیش، برای آسایش و آرامش نوع بشر، دین به آدمیان ارائه شده است. اما این کلمه «دین» که قرار بود قاتق نان نوع بشر بشود، قاتل جان بشر گردید، چنانکه تاکنون میلیونها میلیون انسان به نام دین کشته شده اند. برای درک این مدعا، کافی است خود نگاهی به تاریخ بیاندازید. اسفناک آن که تا مطالب فتنه انگیز کتب دینی وجود دارند، این سلسله مراتب همچنان ادامه خواهد داشت.

یکی از ریشه های ادامه نافرادی ها و ناکامی های بشر ارثی بودن دین است. نوزاد هنوز به دنیا نیامده، دینش تعیین شده است: دین پدر و مادرش. همین نوزاد وقتی بزرگ شد، ندانسته قبول می کند و نفهمیده عمل می کند — و نتیجه همین است که امروز می بینیم و قرنها است دیده شده است. جالب آن که همه ادیان برای امید دادن و امیدوار بودن بشر، از هزاران سال پیش تا به حال وعده داده اند که روزی نجات دهنده ای خواهد آمد و شما را نجات خواهد داد. چنان که متن مصوری که این روزها در اینترنت می چرخد

می گوید، «هندوها 3700 سال است که منتظر نجات دهنده ای هستند. بودایی ها 2600 سال، یهودیان 3500 سال، مسیحیان 2000 سال و مسلمانان نیز 1400 سال است که هر یک به نوبه خود منتظر مُنجی موعود هستند. مشکل اصلی ما در کره خاکی این است که مردم به جای آن که خودشان این کار را انجام بدهند، منتظر منجی هستند، یعنی منتظرند قدرت دیگری بیاید و مشکل آنها را حل کند.» چنان که عطار نیشابوری به زیبایی در *منطق الطیر* می گوید،

چون نگه کردند آن سی مرغ زود بی شک این سی مرغ آن سیمرخ بود

با در نظر گرفتن این مطالب، می بینیم که ندانستن بهتر از دانستن ناقص است. بهتر آن است که رانندگی ندانست تا رانندگی را به طور ناقص دانست. بشر اغلب برداشت غلطی از دین داشته و دارد؛ و تا این کتابها در اختیارش است و آنها را قبول می کند، این بدبختی ها ادامه خواهند داشت. چنانچه از ابتدا به جای دین، «انسانیت مطلق» به بشر ارائه می شد یا همین امروز تبلیغ بشود، خیلی بهتر می توانست به بشریت خدمت کند. اما افسوس که نوری در این تاریکی دیده نمی شود.

دکتر ویکتور فرانکل یکی از معدود بازماندگان کشتارگاه آدسوزی آشویتس در لهستان تحت اشغال بود که به واسطه اثر مهم خود با عنوان *انسان در جستجوی معنا* برای جهانیان نامی شناخته شده است. در نوشتاری کوتاه و تأثیرگذار با عنوان «انسانیت» که برخی به او منسوب کرده اند و برخی به مدیر یک مدرسه، خطاب به استادان همه سطوح در جهان، از جمله مدرّسین کتب مذهبی، آمده است: «چشمان من چیزهایی دیده اند که هیچ انسانی نباید ببیند. من اتاق های گازی را دیدم که توسط بهترین مهندسین طراحی می شدند. دکترهای ماهری را دیدم که کودکان معصوم و بی گناه را به راحتی مسموم می کردند. پرستارهای کارآموده ای را دیدم که انسانها را با تزریق یک آمپول به قتل می رساندند. فارغ التحصیلان دانشگاه ها

را دیدم که می توانستند انسان دیگری را در آتش بسوزانند — و مجموع این دلایل مرا به آموزش مشکوک کرد. از شما تقاضا می کنم که تلاش کنید قبل از تربیت دانش آموزان به عنوان یک دکتر یا مهندس، از آنها **یک انسان بسازید** تا روزی تبدیل به جانوران روانی دانشمند نشوند.»

در پایان نوشتار باید بگویم اگر از من بپرسند «دنیا را چگونه دیدی؟» خواهم گفت، «خام بدم، پخته شدم، سوختم.» به قول شاعر گرانمایه،

ما هیچ تر از هیچ پی هیچ دودیم جز هیچ از این هیچ دگر هیچ ندیدیم

متشکرم.

نورالله «نورمن» گبای

14 دسامبر 2023، لس آنجلس

بازنویسی: 26 دسامبر 2023

آدرس وبسایت نورالله «نورمن» گبای در اینترنت:

www.BabaNouri.com

این وبسایت حاوی آرشیوی از نسخه های رایگان مقالات، یادداشت ها و کتابهای ایشان به زبانهای فارسی و انگلیسی، از جمله کتاب *لحظاتی برای تفکر، دیکشنری گویش یهودیان کاشان*، و به زودی همگام با زمان (در دست تهیه) می باشد.